

פְּנֵי בָּבָג מַיִי פְּנֵי
מַלְכֹת טוֹמֶה מִתְ
סְלָכָה יְצָרָה:

הגהות הב"ח

(ג) תומ' ד"ס ופלוס וכו' דממהלה נמן מילויים ולח"כ קරשים ואח"כ עמודדים וכותיב אחר העמודדים ופלוס למת קהלה: (ד) "ה"כ וכו' גן מעט ולן לילזות סק"ד ושהם נמקה:

גליון הש"ס

גמ' אמר ר' יוספ' א"ה
חייב דמתהנמיין עי'
קדושים דף מו ע"ל טוק'
ד"כ הל' ז' :

מוספֶת

רְבָּנָה נְסִים גָּאָן

“אייה להלן שורין והותן כפובל ו’ אף כאן שורין והותן כפובל, ו’ ה’תבזע גוד עירקו במס’ דריומא בפרק באן כהן גודל (ט”ז).

וַיֹּאמֶר פָּרוֹשׁ אֶת הַאֲהָל וְגוּ. מִימָּה לְדַי מִנָּה לֵה דָמִי מַה
לִי יְהוָה צְבָאֹת לִמְמֵל סְמֹור קְסִיּוֹן רְיוּשָׁת עַיִס לְמַכְמָנָה
לְמַדְלִיל מַלְכִּים לְכַמְּבִיךְ וְעַזְתִּים רְיוּשָׁת שָׂוִס נְמַלֵּט עַל כְּמַדְקָן
כְּכָל מַעֲמָךְ פְּטָמִיס דָּקְלָם וַיְפִירַח מַת סְמָלָל לְקִיּוֹן רְיוּשָׁת עַיִס עַל
הַמְּדָכוֹן (בְּקִיּוֹן) מִשְׁאָבוֹן בְּכַמְּבִיךְ

המת מהכא דתניא^ט עור או בעור ריבכה^ט עור בהמה טמאה יושלקה ביד כהן^ט ה' קצץ מכובע ועשה אותה מהן מנין תלמוד לומר^ט או בכל מלאת עור ואיכא למיפרק מה לנוגעים שכן שני וubar טמא בהן אלא גמור משרצים דתניא עור אין לי אלא עור בהמה טהורה עור בהמה טמאה מנין תלמוד לומר^ט או עור ואיכא למיפרק מה לשרצים שכן מטמאין בכעדרשה נוגעים יוכיחו וחור הדין לא ראי זה כראוי וזה לא ראי וזה הצד השווה שבהן שעור טמא בהן ועשה עור בהמה טמאה כעור בהמה טהורה אף אני אכיא אהיל המת שעור טמא בו ונעשה בו עור בהמה טמאה כעור בהמה טהורה אמר ליה רבא מבירנייש לרבashi איכא למיפרק מה להצד השווה שבהן שכן טמאיין בפחות מכובית תאמר במת שאיןו מטמא אלא בכויות אלא אמר רבא מבירנייש
אתאי
לרביני אכינו וג' לזרב רזבי המכובע זרבי נון מסכון ריבקה זורה בהמה טמא זורה ג' ב'

מסורת הש"ם

(ה) מיעילה י.ט. (ג) צמות
 (ב), (ד) מוקם ט' י"ד, (ד) ק"ל
 (ג) מילון, (ה) יי' קליל
 (ו) צייר נ"ע, (ז) כרכמת
 (כ.כ.), (ח) כת"ל מהק מינה
 (ה.ה), (ט) מ"ה ו' צוואר,

תורה אור השלם
אות התורה אגד ב'
יממות באוהל כל הבא אל
האהל וכל אשר באוהל
יטמא שבעת ימים:
אתה תזרע ותנשא

במו בז יז
2 ויפרש את האהיל על
המשכן וישם את מכסהה
האהיל עליון מלמעלה
באשר צוה יי' את משה:
שמות מ יט

3. עשתי את הקשים
על מלמבחן עז שיטים
ומודים: שמוטו כו טו
4. עשתי מוסה לאלה
ערעה אלם מאקרים
וורה תחשים
מלמללעלאן: שמוטו כו יד
5. ושבאו את ריעת
המשכן ואית אול מועד
מכסחו מכיסחו מכיסחו התחש
אשר עליו מלמעלה ואית
קסטר פתח אונל מועדים:

במדבר ד כה
 או בשתי יאו עבר
 לשלשות ולבמר או בער
 או בכל מלאת עור:
 וקראה יג מה
 7 וכל אשר יפל עלי מדם
 ובלשון טמא בכל עץ
 ואו בגד או שרו או שך כל
 כל אשר יעשה מלוכה
 בקדם בימים יקבר טמא עד
 והצער פזה: וקראה יא לב

לעוז רשות
ריטורו-ש. מפותחים.
מוסוף רשות
אהול אולד ריבבה. הולס
טונגון חמץ צפפלם פרא

(טוכון ב-)

רבינו חננאל